

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
Кж1 По1 18/16
Дана 27.09.2016. године
Б Е О Г Р А Д

удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 2 КЗ и др

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Милене Рашић, Мирјане Поповић и Јасмине Васовић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ2 и адвоката АБ2А, браниоца окривљеног АА и окривљеног АА2, адвоката АБ3, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ4 и адвоката АБ5, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ8 и браниоца окривљеног АБ5, адвоката АБ9, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.56/12 од 14.12.2015. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 26. и 27. септембра 2016. године, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 27. септембра 2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

Поводом изјављених жалби браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6 и браниоца окривљеног АА2, адвоката АБ3, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 56/12 од 14.12.2015. године и то у делу описаном у изреци под I став 2, и описаном у изреци под I став 3 тачка 2, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА2, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 31.05.2013. године, и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а окривљеног АА3, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет

оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 24.01.2013. године, као и време трајања мере забране напуштања стана у периоду од 24.01.2013. године до 12.01.2015. године, док се у односу на ова кривична дела жалба браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6 и жалба Тужиоца за организовани криминал **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

II

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ, адвоката АБ2 и адвоката АБ2А, адвоката АБ4 и адвоката АБ5, заједничког браниоца окривљених АА и АА2, адвоката АБ3, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ9, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ8, као и **ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ** жалбе браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6, и то у делу који се односи на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описано у изреци под I став 3 тачка 1, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 56/12 од 14.12.2015. године у делу који се односи на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, описаном у изреци под I став 1 и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описаном у изреци под I став 3 тачка 1, па се у укинутом делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

III

Првостепена пресуда у ослобађајућем делу, описаном у изреци под II остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.56/12 од 14.12.2015. године, у ставу I изреке, окривљени АА, АА2, АА4, АА5 и АА1 оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, окривљени АА2 због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, а окривљени АА3 због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, па је суд осудио окривљеног АА на казну затвора у трајању од 13 година, окривљеном АА2 претходно утврдио за кривично дело из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, казну затвора у трајању од 10 година, а за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 8 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, па му је изрекао јединствену казну затвора у трајању од 10 година и 6 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од

месец дана од правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени не плати казну у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан затвора. Окривљени АА4 осуђен је на казну затвора у трајању од 11 година и 6 месеци, а окривљени АА5, применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, на казну затвора у трајању од 7 година. Окривљеном АА3 претходно је утврђена за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, применом одредби члана 56 и 57 КЗ, казна затвора у трајању од 8 месеци, па му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци. Окривљени АА1 осуђен је на казну затвора у трајању од 13 година.

Суд је, сходно одредби члана 63 став 1 КЗ, окривљеном АА у изречену казну затвора урачунао време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 15.05.2013. године, окривљеном АА2 време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 31.05.2013. године, окривљеном АА4 време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 23.05.2013. године, окривљеном АА5 у изречену казну затвора урачунао је време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 31.05.2013. године и окривљеном АА3 у изречену казну затвора урачунато је време проведено у притвору од 05.03.2012. године до 24.01.2013. године, као и време трајања мере забране напуштања стана у периоду од 24.01.2013. године до 12.01.2015. године.

Сходно одредби члана 87 став 1 КЗ, у вези члана 246 став 7 КЗ, одредби члана 87 КЗ и одредби члана 87 став 1 КЗ у вези члана 348 став 5 КЗ, од окривљеног АА2 одузети су предмети, који су одузети према потврдама о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ у Новом Саду од 05.03.2012. године и то: дигитална вагица за прецизно мерење марке “Kern” серијски број WC0537403, путничко возило марке “аа, са контакт кључем са системом за даљинско отварање врата и једним кључем за сигурносну браву, пиштољ марке “Црвена застава” модел М70, калибар 7,65 мм, серијски број _ , са припадајућим оквиrom и три метка калибра 7,65 мм.

Сходно одредби члана 87 став 1 КЗ у вези члана 246 став 7 КЗ и у вези члана 348 став 5 КЗ, од окривљеног АА3 одузети су предмети одузети према потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ Краљево од 05.03.2012. године, и то: опојна дрога марихуана у количини од 782 грама, 24 метка за ловачку пушку непознатог калибра, 213 метака калибра 7,62 мм, 100 метака калибра 7,65 мм, 150 метака калибра 5,6 мм и 25 метака калибра 6,35 мм.

Сходно одредби члана 87 КЗ, у вези члана 535 став 1 ЗКП-а, од окривљеног АА4 одузети су предмети одузети према потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ у Новом Саду број 53/12 од 05.03.2012. године и то: пиштољ марке “Црвена застава” модел М 57, калибра 7,62 мм, фабричког броја Н - _ са два оквира и 16 метака, калибра 7,62 мм.

Сходно одредби члана 87 став 1 КЗ у вези члана 535 став 1 ЗКП-а, од АА6 одузети су предмети одузети према потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ у Новом Саду од 05.03.2012. године, и то: опојна дрога марихуана у количини од 16.498,38 грама, једна дигитална вагица за

прецизно мерење “Ciatronik”.

Од окривљеног АА, сходно одредби члана 91 и 92 КЗ, одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, па је окривљени обавезан да на рачун буџета Републике Србије уплати новац у износу од 1.700 евра, 27.700,00 динара и 142 америчких долара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем.

У ставу II изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а, окривљени АА4 ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона из члана 439 став 2 ЗКП-а и одлуке о кривичним санкцијама из члана 441 став 1 ЗКП-а, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног АА огласити кривим и због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 2 КЗ, а окривљене АА2, АА4, АА5 и АА1 и због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 4 у вези са ставом 2 КЗ, овим окривљенима утврдити појединачне казне затвора и за та кривична дела и потом им изрећи одговарајуће јединствене казне затвора у дужем трајању од изречених;

- бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, предмет врати на поновно одлучивање и повери предмет другом кривичном већу у рад или да побијану пресуду преиначи и ослободи окривљеног АА кривичне одговорности или, опреза ради, преиначи пресуду у погледу правне квалификације и осуди га на блажу затворску казну, те да на седницу другостепеног већа буду позвани окривљени и његови браниоци;

- браниоци окривљеног АА, адвокати АБ2 и АБ2А, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу бранилаца окривљеног, те да окривљеног АА ослободи од оптужбе, јер нема доказа да је учинио кривична дела за која је оптужен или да побијану пресуду укине, предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз наредбу да се нови главни претрес пред првостепеним судом одржи пред потпуно измењеним већем, те да окривљени АА и његови браниоци буду обавештени о дану и часу одржавања седнице другостепеног већа;

- браниоци окривљеног АА, адвокати АБ5 и АБ4, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичном санкцији и

другим одлукама, са предлогом да се жалба уважи и побијана пресуда преиначи, тако што ће се донети ослобађајућа пресуда или што ће првостепена пресуда бити укинута, списи предмета враћени првостепеном суду на поновни поступак и доношење нове и законите одлуке или тако што ће првостепену пресуду преиначити у односу на изречену кривичну санкцију и окривљеном изрећи блажу кривичну санкцију, односно преиначити на тај начин што ће ослободити окривљеног од обавезе одузимања имовинске користи, те да окривљени и његови браниоци буду обавештени о седници другостепеног већа;

- бранилац окривљених АА и АА2, адвокат АБ3, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд закаже јавну седницу, након које ће донети решење којим ће усвојити жалбу, укинута побијану пресуду и предмет упутити на поновно суђење првостепеном суду, те да на седницу буду позвани окривљени и њихов бранилац, те је бранилац поднео и допуну жалбе због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се побијана пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

- бранилац окривљеног АА1, адвокат АБ1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и о трошковима кривичног поступка, са предлогом да другостепени суд донесе пресуду којом ће уважити жалбу браниоца окривљеног и преиначити првостепену пресуду, те окривљеног АА1 ослободити од оптужбе или да донесе решење којим ће уважити жалбу браниоца окривљеног и укинута побијану пресуду, те предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање или да донесе пресуду којом ће уважити жалбу браниоца окривљеног, преиначити првостепену пресуду у погледу правне квалификације и одлуке о казни, тако што ће окривљеном изрећи блажу казну и тако што ће се окривљени ослободити дужности плаћања трошкова кривичног поступка, те да о седници другостепеног већа буде обавештен бранилац окривљеног;

- бранилац окривљеног АА3, адвокат АБ6, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 у вези са чланом 438 став 1 тачка 11 и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона на штету окривљеног из члана 437 став 2 у вези са чланом 439 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 3 у вези са чланом 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног АА3 ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и кривично дело из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ или да побијану пресуду укине у том делу и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да на седницу другостепеног већа позове окривљеног и његовог браниоца;

- бранилац окривљеног АА5, адвокат АБ9, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног огласити кривим и изрећи му блажу казну, тако што ће преквалификовати кривично дело из члана 246 став 4 у вези става 1 КЗ у

кривично дело из члана 246 став 1 КЗ;

- бранилац окривљеног АА4, адвокат АБ8, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду доношењем одлуке о ослобађању окривљеног АА4 од гоњења или да пресуду укине и предмет врати на поновно утврђивање чињеничног стања, те да уколико одбије претходне предлоге стави предлог да суд изрекне блажу санкцију окривљеном АА4, као и да на седницу већа буду позвани окривљени и бранилац и

- окривљени АА4, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити или да се пресуда укине и поступак врати на поновно суђење, те да окривљени буде обавештен о седници другостепеног већа.

На жалбу Тужиоца за организовани криминал одговор су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати АБ4 и АБ5, са предлогом да се жалба Тужиоца за организовани криминал одбије као неоснована, јер у кривичном предмету није повређен кривични закон у корист окривљеног.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр. 21/16 од 28.04.2016. године предложио да се одбију као неосноване жалбе бранилаца окривљених и жалба окривљеног АА4, а да се жалба Тужиоца за организовани криминал усвоји и побијана пресуда преиначи тако што ће суд окривљеног АА огласити кривим и због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 2 КЗ, а окривљеног АА2, АА4, АА5 и АА1 и због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези ставом 4 у вези са ставом 2 КЗ, те да окривљенима утврди појединачне казне затвора и за та кривична дела и потом им изрекне одговарајуће јединствене казне затвора у дужем трајању од изречених.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је јавну седницу већа дана 26.09.2016. године, у одсуству заменика Тужиоца за организовани криминал, у присуству окривљених АА и АА4, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ2 и адвоката АБ2А, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ7, која се јавила по заменичком пуномоћју за браниоца, адвоката АБ6, браниоца окривљеног АА4, адвоката АБ8, браниоца окривљених АА и АА2, адвоката АБ3, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, а у одсуству окривљеног АА3, који је уредно обавештен, а адвокат је изјавио да није приступио због здравственог стања, окривљеног АА2, који је уредно позван и бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ4 и АБ5, који су уредно обавештени, као и дана 27.09.2016. године у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал, окривљених АА и АА4, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ2 и адвоката АБ2А, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6, браниоца окривљеног АА4, адвоката АБ8, браниоца окривљених АА и АА2, адвоката АБ3, браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, те у одсуству окривљеног АА3, који је обавештен уредно, али није

приступио због здравственог стања, уредно обавештеног окривљеног АА2, као и бранилаца окривљеног АА, адвоката АБ5 и АБ4, који су уредно примили позив и нису приступили. На седници је овај суд размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредаба члана 451 ЗКП, жалбама, те одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и писменог изјашњења Тужиоца за организовани криминал, датог у напред наведеном поднеску нашао:

Жалбе свих бранилаца окривљеног АА, заједничког браниоца окривљених АА и АА2, адвоката АБ3, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ9, окривљеног АА4 и његовог браниоца, адвоката АБ8 су основане, као и жалба браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6, у делу који се односи на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описано у изреци под I став 3 тачка 1, док су жалба браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6, у делу који се односи на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, описано у изреци под I став 3 тачка 2 и жалба Тужиоца за организовани криминал у делу који се односи на кривичне санкције у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, описано у изреци под I став 2 и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, описано у изреци под I став 3 тачка 2 неосноване, а жалба Тужиоца за организовани криминал у преосталом делу беспредметна.

Најпре, жалбом браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6 побија се првостепена пресуда због кривичног дела из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, тако што се указује да не постоји умишљај на страни окривљеног за извршење овог кривичног дела. Жалбом се истиче да не постоје докази о свести и вољи окривљеног да изврши то кривично дело, обзиром да је муниција нађена у старој кући на месту које је било доступно свакоме, па када је и како неко оставио ту муницију код њега у старој кући он не зна, нити може знати, обзиром да није контролисао власт над том муницијом, нити ју је држао у притежању, а још мање има доказа да је он сакрио.

По оцени овога суда, жалбени наводи браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6 који се односе на овај део пресуде оцењени су као неосновани, имајући у виду да правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да му није познато да се муниција ту налазила, обзиром да из потврде о привремено одузетим предметима произилази да се у помоћним просторијама налазило преко 500 различитих комада муниције, коју је окривљени неовлашћено држао у помоћним просторијама старе куће, те да је исти потписао потврду да је од њега она одузета и тиме потврдио дотадашњи посед над муницијом. Правилно је првостепени суд нашао да је окривљени АА3 ту муницију имао у притежању, да је искључиво контролисао власт над њом, по начину како је сакрио да је био свестан незаконитости њеног поседовања, али је тиме изразио и жељу да је поседује, па је правилно првостепени суд закључио да је код окривљеног постојала свест и воља из законског описа директног умишљаја, односно да је кривично дело извршио са директним умишљајем, због

чега су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

На правилно утврђено чињенично стање у односу на ово кривично дело, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, а за коју одлуку је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге, који ничим нису доведени у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је окривљени АА2 оглашен кривим, описано у изреци под I став 2 и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, за које је окривљени АА3 оглашен кривим, описано у изреци под I став 3 тачка 2, а поводом жалби Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ6 и браниоца окривљеног АА2, адвоката АБ3, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА2 првостепени суд је ценио његову младост у време извршења кривичних дела, обзиром да је реч о младом лицу, старости 25 година и чињеницу да раније није осуђиван, а као отежавајућу околност у односу на ово кривично дело узео му у обзир његово држање пред судом које је имало за циљ одуговлачење кривичног поступка. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА3 првостепени суд је узео у обзир године старости окривљеног, обзиром да је реч о лицу старости 60 година, лошег здравственог стања, као и његове тешке породичне и материјалне прилике, док је од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност окривљеног, па су, по оцени овог суда, утврђене казне сразмерне тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљених због чега се исте неосновано побијају жалбом Тужиоца за организовани криминал.

Међутим, имајући у виду да је пресуда укинута у односу на окривљеног АА2, у делу у коме је оглашен кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, описаног у изреци под I став 1, као и у делу у коме је окривљени АА3 оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описаног у изреци под I став 3 тачка 1, а из разлога који ће бити наведени у наставку образложења, то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначио побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији према окривљенима АА2 и АА3, тако што је, узевши у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности, које је правилно утврдио првостепени суд, окривљеног АА2 осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2012. до 31.05.2013. године, а окривљеном АА3 због извршења кривичног

дела из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ применио одредбе Закона о ублажавању казне из члана 56 и 57 КЗ, ценећи напред наведене околности као нарочито олакшавајуће околности и ублажио му казну испод законом прописаног минимума, тако што га је осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2012. до 24.01.2013. године и време трајања мере забране напуштања стана у периоду од 24.01.2013. до 12.01.2015. године. С обзиром на степен кривице окривљених, те околности под којима су ова кривична дела извршена, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао да ће се изреченим казнама у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

По оцени овог суда, првостепена пресуда у делу који се односи на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, описаном у изреци под I став 1 и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, описаном у изреци под I став 3 тачка 1, садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је изрека пресуде противречна разлозима који су дати у образложењу пресуде, а разлози о чињеницама које су предмет доказивања су нејасни и у знатној мери противречни. Поједине одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење су остале неутврђене и недовољно разјашњене, тако да се пресуда у овом делу заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, па због тога није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Основани су наводи жалби бранилаца окривљених којима се истиче да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку, обзиром да у побијаној одлуци наводи да су предмет извршења кривичног дела осушени делови биљке канабис, а при томе није утврдио о којој врсти и варијетету канабиса се ради и да ли иста има процентуалну заступљеност супстанце ТХЦ-а, већу од 0,3% да би се могло радити о опојној дроги.

Наиме, одредбом члана 58 став 2 тачка 1 Закона о психоактивним контролисаним супстанцама дефинисано је која врста и варијетет биљке канабис може представљати опојну дрогу, односно прописано је да је забрањено гајење врста и варијетета конопље, рода канабис, који могу садржати више од 0,3% супстанци из групе тетрахидроканабинола (ТХЦ), а која се налази на списку психоактивних супстанци, што значи да за закључак да одређена биљна материја рода канабис представља опојну дрогу неопходно је или то да она садржи више од 0,3% супстанце из групе ТХЦ-а или да се ради о посебној врсти и варијетету конопље из рода канабиса која може садржати више од 0,3% супстанце из групе тетрахидроканабинола, а што је првостепени суд пропустио да утврди. Дакле, првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучној чињеници да ли биљна материја конопља, род канабис, која је објекат предметног кривичног дела, представља супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, у смислу одредбе члана 58 Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, с обзиром да је и поред чињенице да садржи психоактивну супстанцу тетрахидроканабинол и да се налази на листи опојних дрога и психотропних супстанци, наведених у Правилнику о утврђивању списка психоактивних

контролисаних супстанци, потребно утврдити да ли се ради о варијетету и врсти канабиса која може да произведе ТХЦ више од 0,3%, да би се радило о опојној дроги.

По оцени овога суда, основани су наводи жалби бранилаца окривљених да пресуда нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а изнети разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те је изрека пресуде противречна разлозима датим у образложењу. Тако су противречни разлози првостепеног суда у вези са закључком у погледу постојања организоване криминалне групе и окривљеног АА као организатора. Ово стога што првостепени суд на страни 152 и 153 образлаже постојање организоване криминалне групе, те истиче да је улога окривљеног АА била што је основао групу, осмислио план о деловању групе, у директним, у највећем броју усменим разговорима са окривљеним АА1 наручивао, набављао опојну дрогу марихуану, из Републике Албаније и са територије АП КиМ, организовао пријем дроге када би стигла, како на територију Републике Србије и на територију Републике Босне и Херцеговине, односно Републике Хрватске, складиштио је у за то предвиђене просторе, пословни простор у његовој згради у _у и стан у улици _ такође у _, са алтернативом смештаја, привремено и краткорочно у стану који је користио окривљени АА2 и складишту предузећа у власништву окривљеног АА4, а организовао је и продају путем чланова организоване криминалне групе, против којих је вођен овај кривични поступак, тако и преко лица којима није суђено, а која очигледно припадају овој криминалној групи у Републици Босни и Херцеговини и Републици Хрватској.

Међутим, како се то основано истиче жалбама браниоца окривљеног АА, у образложењу пресуде су дати противречни разлози о постојању организоване криминалне групе, јер се наводи да су поједини окривљени радили самостално, те је нејасно да ли је окривљени АА1 био припадник групе или је самостално предузимао радње продавања опојне дроге. Тако суд на страни 154 побијане пресуде наводи: „...окривљени АА4 неспорни је припадник организоване криминалне групе са високим статусом и великом самосталношћу у деловању, која произилази из његових финансијских могућности...”, те даље наводи да је окривљени АА4 „...деловао самостално, али увек у оквиру начелних послова групе...”. Даље, на страни 155 суд наводи да „...окривљени АА2 у свим пословима групе са окривљеним АА1 заступа интересе окривљеног АА4...”, па се основано у жалбама указује на то да је нејасно да ли су окривљени АА4 и АА2 поступали по плану организоване криминалне групе или су радње предузимали појединачно. Даље суд наводи да је „...окривљени АА1 продавао опојну дрогу окривљеном АА и његовој организованој криминалној групи...”, а при томе у изреци и разлозима пресуде на страни 152 утврђује да је окривљени АА1 припадник организоване криминалне групе. Такође, у погледу нејасноћа и противречности разлога о постојању организоване криминалне групе основано се жалбом браниоца окривљеног АА1 адвоката АБ1 истиче да првостепени суд наводи да је окривљени АА1 „продавао опојну дрогу овде оптуженим лицима”, „да се плаћање накнаде за испоручену робу одвијало тешко и мучно”, „да окривљени АА1 није хтео да да робу без пара” из чега би произашло да се не ради о организованој криминалној групи, већ о појединачним радњама, док првостепени суд на другим местима ипак закључује да се ради о организованој криминалној групи, што је противречно.

Разлози у вези постојања организоване криминалне групе, односно окривљеног АА као организатора су неразумљиви и противречни. Да би постала организована криминална група морају да постоје договори окривљених за одређено кривично дело, када и са ким су такав договор постигли, када и на који начин су изразили сагласност у учествовању и реализацији плана организоване криминалне групе и у чему се манифестује њихова свест о припадништву тој групи. У побијаној пресуди за ове одлучне чињенице нису дати јасни разлози, односно нису дати јасни разлози у погледу чињенице ко је организатор организоване криминалне групе, каква је улога појединих окривљених, па и у погледу постојања исте, на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Даље, по оцени овога суда, основано се жалбама наводи да су разлози побијане пресуде противречни изреци, имајући у виду да су у изреци пресуде окривљени оглашени кривим због неовлашћеног промета супстанце за коју суд тврди да је опојна дрога марихуана, а у образложењу пресуде на више места суд наводи да су окривљени вршили промет и других опојних дрога.

Када су у питању количина и врста опојне дроге, мора постојати склад између изреке и образложења, у супротном разлози пресуде су нејасни и противречни, а то се основано у жалбама бранилаца окривљених истиче. Тако, у образложењу пресуде на страни 100 се наводи “испука пола килограма хероина у Новом Саду”, на страни 87 пресуде “испука 200 литара течности Холандија 26.01.2012.” иако предмет оптужења није била ова дрога, већ искључиво марихуана.

Такође, првостепени суд на страни 163 пресуде, приликом утврђивања отежавајућих околности на страни окривљеног АА1, наводи да је показао највиши ниво криминалне свести, одлазио у све државе окружења због послова којим се бавио у оквиру организоване криминалне групе, купујући и преносећи опојну дрогу, од марихуане до хероина, и другим купцима осим окривљеног АА. И на страни окривљеног АА4 првостепени суд као отежавајућу околност цени значај његове фактичке улоге у организационој структури групе, па између осталог наводи да је он један од најважнијих учесника групе и у великој мери самосталне позиције коју обезбеђује личном имовином и статусом власника приватног предузећа, па стављањем на располагање пословног потенцијала свог предузећа, он значајно повећава сигурност и ефикасност обављања противзаконитих послова, речит је пример превоза хемикалије за производњу синтетичких дрога у Краљевину Холандију или одлазак на АП Косово код окривљеног АА1 на договор током транспорта жита у Ниш или Македонију, као редовног посла његовог предузећа. Дакле, првостепени суд у образложењу пресуде утврђује као објекат радње извршења предметног кривичног дела и хероин, иако таква врста опојне дроге није окривљенима стављена на терет измењеном оптужницом, нити суд окривљене за ту врсту опојне дроге оглашава кривим у изреци побијане пресуде.

У образложењу пресуде на више места суд као неспорно утврђене наводи чињенице везане за неовлашћени промет хероина и непознатих хемикалија намењених производњи “спида” и „екстазија“ на територији Краљевине

Холандије, Републике Хрватске и Републике Босне и Херцеговине, а ове радње нису биле предмет оптужења, нити стоје у изреци пресуде. Такође, првостепени суд на страни 139 одбија доказни предлог браниоца окривљеног АА4 да се прочитају записници о претресању камиона који припада окривљеном АА4 и о претресању возача СС, а који је сачинила холандска полиција, обзиром да се ови записници, односно њихова садржина не односе на чињенични опис садржан у оптужном акту, те нису везани за животни догађај о којем се суди. Дакле, како наведене чињенице нису биле предмет оптужења, нити се наводе у изреци пресуде, то су разлози које наводи првостепени суд нејасни и у знатној мери противречни, те су противречни изреци побијане пресуде.

Што се тиче навода жалби бранилаца окривљених којима се указује да у конкретном случају не постоје законски услови да се АА7, раније осуђеном пресудом о прихватању споразума о признању кривичног дела не може одобрити да закључи споразум о сведочењу за исти животни догађај о којем се суди у овом кривичном предмету, односно да суд није могао прихватити споразум са овим осуђеним, обзиром да је у питању законска недопуштеност закључења по основу двоструког привилеговања истог лица, учесника у кривичном поступку, овај суд је нашао да је првостепени суд правилно закључио да су споразум о признању кривичног дела и споразум о сведочењу осуђеног по својој суштини и значају у кривичном поступку различити институти, јер споразум о сведочењу осуђеног представља посебну доказну радњу, док је споразум о признању кривичног дела по својој правној природи, иако она ни законом није дефинисана, процесни начин који може довести до окончања поступка, тако да је правилан закључак првостепеног суда да је закључивање, односно потврђивање споразума о сведочењу са АА7, па самим тим и његово сведочење као доказ, потпуно у складу са законом.

Међутим, из списка предмета произилази да је споразум о сведочењу осуђеног АА7 закључен између Тужилаштва за организовани криминал и осуђеног АА7 у присуству његовог браниоца дана 13.12.2013. године, а који је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Стр.пов.По1 10/13 од 16.01.2014. године прихваћен, па се жалбама истиче да споразум није закључен у складу са законом, обзиром да је по споразуму о сведочењу, који се налази у списима предмета, осуђеном АА7 ублажена казна са 7 година и 2 месеца, на колико је осуђен пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.2/13 – Спк-По1.бр.58/12 од 10.01.2013. године, правноснажна 24.01.2013. године, на казну затвора од 4 године. У вези са тим, овај суд је нашао да првостепени суд није дао разлоге о чињеницама каквог је утицаја закључење овог споразума имало на прихватање сведочења од стране осуђеног, и да ли је овај споразум закључен у складу са законом.

Наиме, одредбом члана 329 став 3 ЗКП-а прописано је да приликом доношења решења из става 2 овог члана сходно се примењују одредбе члана 216, 323 и 324 Законика, док је одредбом члана 323 став 1 тачка 3 ЗКП-а прописано да ће суд решењем прихватити споразум о сведочењу окривљеног ако утврди да је казна или друга санкција или мера ослобођења од казне или одустанак јавног тужиоца од кривичног гоњења предложено у складу са одредбама овог законика или кривичног закона. Имајући у виду да је према одредбама Кривичног законика окривљеном у пресуди Вишег суда у Београду,

Посебно одељење К-По1 2/13 – СПК-По1 58/12 од 10.01.2013. године већ ублажена казна до законског минимума предвиђеног Кривичним закоником, то се основано жалбама бранилаца окривљених указује на питање законитости прибављања овог доказа, исказа сведока осуђеног, односно у конкретном случају поставља се питање законитости садржаја споразума о сведочењу у делу који се односи на ублажавање казне, сходно наведеним законским одредбама, а следствено томе, и валидности исказа осуђеног сарадника АА7.

По оцени овога суда, основани су наводи жалбе браниоца окривљеног АА4, као и окривљеног АА4, којима се указује да првостепени суд није дао јасне и разумљиве разлоге у погледу утврђивања чињенице да је окривљени АА4 дана 24.12.2011. године био на АП КиМ у посети окривљеном АА1. Тако суд на страни 119 образложења пресуде, анализирајући садржај телефонских разговора од 23.12.2011. године утврђује да су се окривљени АА2 и окривљени АА4 дана 24.12.2011. године заиста састали на територији АП Косова и Метохије са окривљеним АА, с тим да су на овај састанак дошли различитим путевима и превозним средствима, као и да је "Србољуб", кога окривљени АА2 помиње у разговору од 05.01.2012. године у 13:57 часова, управо окривљени АА1. Међутим, у вези с тим, основани су наводи жалбе браниоца окривљеног АА4 којима се истиче да првостепени суд изводи доказ читањем преписа разговора окривљеног АА2, а не даје објашњење у вези кретања по базним станицама за окривљеног АА4, а из чега може да се утврди да ли се он кретао према граници, односно административној линији са АП КиМ. Дакле, првостепени суд је пропустио да утврди чињеницу да ли је окривљени АА4 прешао административну границу са АП КиМ, није прибавио податке о преласку камиона окривљеног АА4, прибавивши тачан датум преласка административне границе од Граничне полиције која има писану евиденцију проласка возила, а на који начин би се утврдила чињеница да ли је камион окривљеног АА4 прешао административну границу у периоду који је утврдио првостепени суд, обзиром да је окривљени АА4 у жалби и на седници већа приложио фотокопије путне исправе из које произилази да у то време није био на територији АП КиМ. Стога првостепени суд није дао јасне и образложене разлоге за свој закључак да је окривљени АА4 у наведено време био на АП КиМ.

Такође, основани су наводи жалбе окривљеног АА4 у вези са закључком првостепеног суда да је окривљени ставио на располагање пословне просторије свог предузећа члановима групе, као и да је он особа под шифрованим именом „Ујак“, обзиром да првостепени суд није уопште образложио на којим доказима заснива овај свој закључак. Првостепени суд није дао разлоге о овој чињеници, јер наводи да је прихватио исказ осуђеног сарадника АА7 да су марихуану требали одвести у некакво складиште, иако не зна чије је, и на основу тога изводи закључак да се ради о пословним просторијама окривљеног АА4. Овакав закључак првостепеног суда се не може прихватити, јер није дао јасне и уверљиве разлоге, те се из образложења пресуде не може утврдити на који начин је суд нашао да се ради о пословним просторијама окривљеног АА4.

По оцени овог суда, основани су наводи жалбе браниоца окривљених АА и АА2, адвоката АБ3 којима се истиче да је суд супротно одредби члана 406 став 1 ЗКП-а одбио предлоге одбране да се читају исказ сведока СС1 и исказ осуђеног сарадника АА7, који су дати у току истражног поступка,

образложивши да се ради о лицима која су у току трајања овог поступка, а након подизања оптужнице, закључила споразуме о признању кривичног дела, прихваћених одлуком суда, те у том смислу њихови искази који су дали као своју одбрану у току истраге у својству окривљених, не могу бити докази на којима се може заснивати одлука.

По налажењу овог суда, првостепени суд је поступио супротно одредби члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП-а, а којом је прописано да осим у случајевима посебно прописаним у законику упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака може се, по одлуци већа, обавити сходно применом члана 405 законика ако је реч о исказу саопштеног према којем је кривични поступак раздвојен или већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом. Имајући у виду цитирану законску одредбу, то је суд могао да прочита исказе сведока СС1 и осуђеног сарадника АА7, па је образложење суда у овом делу нејасно, због чега је на овај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Што се тиче навода жалбе браниоца, адвоката АБЗ којима се истиче да је суд повредио одредбе члана 87 КЗ, када је од окривљеног АА2 одузео туђе возило, власништво лизинг куће, уз образложење да је овим возилом марихуана пренета од једног до другог стана, исти су по оцени овог суда основани. Наиме, првостепени суд је у образложењу побијаног решења навео да је одредбом члана 87 КЗ од окривљеног АА2 одузео путничко возило марке “Volkswagen” тип “Голф”, регистарска ознака BG579-ОС, број шасије WVWZZZ1KZBP049060, власништво “Porsche mobility DOO“, са контакт кључем са системом за даљинско отварање врата и једним кључем за сигурносну браву, имајући у виду да је суд утврдио да је окривљени АА2 користио ово возило приликом вршења многобројних активности у групи, посебно оних везаних за смештај опојне дроге након преузимања и њену продају, те да је тако, између осталог, окривљени АА2 ово возило користио и дана 24.02.2012. године, када је заједно са окривљеним АА5 отишао у Београд ради продаје опојне дроге марихуане лицу са надимком “_”, а коју опојну дрогу су претходно узели из стана у коме су је чували на адреси _ . Приликом доношења одлуке суд је узео у обзир да на предметном возилу нису рађене никакве видљиве преправке или адаптације које би га чиниле подобним за вршење кривичног дела, али је, обзиром да је конструкција сваког, па и наведеног возила подобна за вршење кривичних дела, нашао да у конкретном случају постоји опасност да ће се наведени предмет, односно возило поново употребити за извршење кривичног дела, али и да је, имајући у виду утврђено чињенично стање ове пресуде, окривљени АА2 за све радње које је извршио током извршења, користио наведено путничко возило и једним делом возило које више није у његовом притежању.

Одредбом члана 87 КЗ прописано је да се мера безбедности одузимања предмета може одредити у погледу предмета који је био намењен и употребљен за извршење кривичног дела или је настао извршењем кривичног дела, кад постоји опасност да ће се одређени предмет поново употребити за извршење кривичног дела или када је ради заштите опште безбедности или из моралних разлога одузимање предмета неопходно. Имајући у виду цитирану законску одредбу, а како се ради о возилу које је власништво трећег лица, то првостепени

суд није утврдио одлучне чињенице битне за одлуку о одузимању возила у конкретном случају, односно није дао образложење због чега је донео одлуку о одузимању возила које је власништво трећег лица, а које је у складу са цитираном законском одредбом. Стога су нејасни разлози које је првостепени суд дао у делу у којем је одлучено о мери безбедности одузимања возила од окривљеног АА2.

На крају, по оцени овог суда, суд није дао разлоге за одузимање имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела од окривљеног АА. Првостепени суд је окривљеног АА обавезао, сходно одредби члана 91 и 92 КЗ, да на име прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела, плати износ од 1700 еура, 27.700,00 динара и 142 америчких долара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде није дао никакве разлоге. Наиме, одредбом члана 91 и 92 КЗ прописани су услови за одузимање имовинске користи прибављене извршењем кривичних дела, па је првостепени суд пропустио да да разлоге да ли су испуњени услови из наведених законских одредби, да ли је и на који начин утврдио висину противправне имовинске користи, као и да ту вредност определи у динарима, односно да је назначи у динарској противвредности. Како у овом делу пресуда нема разлога о одлучним чињеницама, а разлози који су дати нејасни, то је по оцени овог суда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Имајући у виду напред наведене околности, то по оцени овог суда првостепена пресуда у делу који је укинута нема разлога о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, а на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка. Услед учињене битне повреде одредаба кривичног поступка у овом делу пресуде, ни чињенично стање се са сигурношћу није могло испитати, из којих разлога је првостепена пресуда морала бити укинута у овом делу и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које је указано овим решењем, те ће на поуздан и јасан начин утврдити све одлучне чињенице, правилном оценом свих доказа, правилно и у потпуности утврдити чињенично стање, те за своје ставове дати јасне и недвосмислене разлоге, при томе имајући у виду како примедбе другостепеног суда, тако и остале примедбе на које се изјављеним жалбама указује. У том смислу суд ће на основу налаза и мишљења вештака одговарајуће струке утврдити да ли се ради о варијетету и врсти канабиса која може да произведе ТХЦ више од 0,3%, да би се радило о опојној дроги која се налази на списку психоактивних супстанци, затим да ли се у конкретном случају ради о организованој криминалној групи или о две групе, цениће приложену фотокопију путне исправе окривљеног АА2, као и законитост споразума о сведочењу осуђеног АА7, па ће о свим утврђеним чињеницама дати јасне и аргументоване разлоге, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је имао у виду и жалбене наводе Тужиоца за организовани криминал, којима се побиија пресуда због повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама у односу на

укинути део пресуде, па се није упуштао у основаност истих, будући да је првостепена пресуда укинута у наведеном делу, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како је то горе наведено.

Првостепена пресуда је у ослобађајућем делу, који је описан у изреци под II остала неизмењена, обзиром да на овај део пресуде није изјављена жалба.

Са свега напред изложеног, а на основу одредбе члана 458 и 459 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић